

2. Če bi Sodišče na prvo vprašanje odgovorilo nikalno, kar bi pomenilo, da bi bila na podlagi člena 9(2)(h) GDPR možna izjema od prepovedi obdelave podatkov o zdravstvenem stanju iz člena 9(1) GDPR: ali je treba v primeru, kot je obravnavani, poleg pogojev iz člena 9(3) GDPR upoštevati druge zahteve glede varstva podatkov in, če je to potrebno, katere?
3. Če bi Sodišče na prvo vprašanje odgovorilo nikalno, kar bi pomenilo, da bi bila na podlagi člena 9(2)(h) GDPR možna izjema od prepovedi obdelave podatkov o zdravstvenem stanju iz člena 9(1) GDPR: ali je v primeru, kot je obravnavani, dovoljenost oziroma zakonitost obdelave podatkov o zdravstvenem stanju poleg tega odvisna od tega, ali je izpolnjen vsaj eden od pogojev iz člena 6(1) GDPR?
4. Ali ima člen 82(1) GDPR specialno oziroma splošno preventivno naravo in ali je treba to upoštevati pri določitvi višine nepremoženjske škode na podlagi člena 82(1) GDPR, ki jo mora povrniti upravljavec oziroma obdelovalec?
5. Ali je za določitev višine nepremoženjske škode na podlagi člena 82(1) GDPR, ki jo je treba povrniti, bistvena stopnja krivde upravljavca oziroma obdelovalca? Zlasti, ali se lahko, kadar upravljavec oziroma obdelovalec nista kriva ali je stopnja njune krivde nizka, to upošteva v njuno korist?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL 2016, L 119, str. 1).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgericht Cottbus (Nemčija)
29. novembra 2021 – Stadt Frankfurt (Oder) in FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft
mbH/Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe**

(Zadeva C-723/21)

(2022/C 95/19)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Verwaltungsgericht Cottbus

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeči stranki: Stadt Frankfurt (Oder), FWA Frankfurter Wasser- und Abwassergesellschaft mbH

Tožena stranka: Landesamt für Bergbau, Geologie und Rohstoffe

Vprašanja za predhodno odločanje

- 1 a. Ali je treba člen 7(3) Direktive 2000/60/ES (¹) (v nadaljevanju: Okvirna direktiva o vodah) razlagati tako, da so vsi člani javnosti, ki jo projekt neposredno zadeva, upravičeni sodno uveljavljati kršitve zoper obveznost:

(a) izoginitve poslabšanju kakovosti vodnih teles, ki se uporabljajo za odvzem pitne vode,

(b) zmanjšanja stopnje čiščenja, ki je potrebna za proizvodnjo pitne vode,

s sklicevanjem na varstvo tretjih oseb v zvezi s prepovedjo poslabšanja stanja teles podzemne vode (glej sodbi Sodišča z dne 28. maja 2020, C-535/18 (²), točki 132 in 133, „Ummeln“, ter z dne 3. oktobra 2019, C-197/18 (³), točki 40 in 42, „Burgenland“)?

b. Če je odgovor na vprašanje a nikalen:

Ali so vsaj take tožeče stranke, na katere sta bila prenesena proizvodnja in čiščenje pitne vode, upravičene uveljavljati kršitve zoper prepovedi in zahteve iz člena 7(3) Okvirne direktive o vodah?

2 Ali člen 7(3) Okvirne direktive o vodah tudi za vodna telesa zunaj vodovarstvenih območij v smislu člena 7(3), drugi stavek, Okvirne direktive o vodah poleg dolžnosti dolgoročnejšega načrtovanja v načrtih upravljanja in programih ukrepov, podobno kot člen 4 Okvirne direktive o vodah, vsebuje obveznost, da se zavrne izdaja dovoljenja za konkretne projekte zaradi kršitve prepovedi poslabšanja (glej sodbo Sodišča z dne 28. maja 2020, C-535/18, točka 75, „Ummeln“)?

3 Izhajajoč iz tega, da člen 7(3) Okvirne direktive o vodah – drugače kot Priloga V k členu 4 Okvirne direktive o vodah – ne določa lastnih referenčnih meril za presojo prepovedi poslabšanja:

a. Pod katerimi pogoji je treba izhajati iz tega, da pride do poslabšanja stanja vodnega telesa in do s tem povezanega povečanja stopnje čiščenja, potrebne za proizvodnjo pitne vode?

b. Ali bi upoštevna referenčna točka za povečanje stopnje čiščenja in s tem za prepoved poslabšanja iz člena 7(3) Okvirne direktive o vodah lahko bila vsebovana v mejnih vrednostih v Prilogi I Direktive 98/83/ES ^(*) (v nadaljevanju: Direktiva o pitni vodi), na kar kaže zadnji del stavka v členu 7(2) Okvirne direktive o vodah?

c. Če je odgovor na vprašanje b pritrdilen:

Ali gre lahko za kršitev prepovedi poslabšanja iz člena 7(3) Okvirne direktive o vodah, če pri edini znatni vrednosti ne gre za mejno vrednost iz dela A ali B Priloge I, temveč za tako imenovani indikatorski parameter v skladu z delom C Priloge I?

4 Kdaj je treba izhajati iz kršitve prepovedi poslabšanja pitne vode iz člena 7(3) Okvirne direktive o vodah (za merilo prepovedi poslabšanja iz člena 4 Okvirne direktive o vodah glej sodbo Sodišča z dne 28. maja 2020, C-535/18, točka 119, „Ummeln“, in pred tem sodbo Sodišča z dne 1. julija 2015, C-461/13 ^(*), točka 52, „Poglabitev reke Weser“)?

a. Ali za domnevo kršitve zadošča vsako poslabšanje

ali

b. mora obstajati verjetnost, da ne bo upoštevan indikatorski parameter za sulfat v vrednosti 250 mg/l,

ali

c. morajo groziti sanacijski ukrepi v smislu člena 8(6) Direktive o pitni vodi, ki povečujejo izdatke za čiščenje v okviru proizvodnje pitne vode?

5 Ali člen 7(3) Okvirne direktive o vodah prav tako poleg materialnega merila presoje vsebuje tudi zahteve glede upravnega postopka izdaje dovoljenja, ali je torej sodna praksa Sodišča glede člena 4 Okvirne direktive o vodah prenosljiva na obseg presoje iz člena 7(3) Okvirne direktive o vodah (glej sodbo Sodišča z dne 28. maja 2020, C-535/18, drugo vprašanje za predhodno odločanje)?

6 Ali mora nosilec projekta poskrbeti za izvedbo izvedenske preiskave možne kršitve člena 7(3) Okvirne direktive o vodah prav tako že tedaj, ko obstaja verjetnost, da bo projekt kršil zahteve iz člena 7(3) Okvirne direktive o vodah?

7 Ali je tu prav tako treba izhajati iz tega, da mora biti preiskava že opravljena v času sprejetja odločbe na podlagi zakonodaje o vodah in torej preiskava, nadoknadena med postopkom pred sodiščem, ne more odpraviti nezakonnosti dovoljenja, izdanega v okviru zakonodaje o vodah (glej sodbo Sodišča z dne 28. maja 2020, C-535/18, točka 76 in točka 80 in naslednje, „Ummeln“)?

- 8 Ali je mogoče zahteve in prepovedi iz člena 7(3) Okvirne direktive o vodah premostiti s tehtanjem v okviru dovoljenja v prid cilja, ki se zasleduje s projektom, na primer tedaj, če so stroški čiščenja neznatni ali če je namen projekta posebej pomemben?
- 9 Ali se pri členu 7(3) uporablja člen 4(7) Okvirne direktive o vodah?
- 10 Katere obveznosti, ki presegajo člen 4 Okvirne direktive o vodah, izhajajo iz člena 7(2) Okvirne direktive o vodah s posledico, da jih je treba upoštevati v postopku za izdajo dovoljenja za projekt?

(¹) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL 2000, L 327, str. 1).

(²) ECLI:EU:C:2020:391.

(³) ECLI:EU:C:2019:824.

(⁴) Direktiva Sveta 98/83/ES z dne 3. novembra 1998 o kakovosti vode, namenjene za prehrano ljudi (UL 1998, L 330, str. 32).

(⁵) ECLI:EU:C:2015:433

Pritožba, ki jo je 6. decembra 2021 vložila Pilatus Bank plc zoper sklep Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 24. septembra 2021 v zadevi T-139/19, Pilatus Bank/ECB

(Zadeva C-750/21 P)

(2022/C 95/20)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Pritožnica: Pilatus Bank plc (zastopnik: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Druga stranka v postopku: Evropska centralna banka (ECB)

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijani sklep razveljavi;
- sklep ECB z dne 21. decembra 2018, s katerim je bila pritožnica seznanjena o tem, da ECB ni več pristojna zagotoviti neposrednega bonitetnega nadzora in sprejeti ukrepov v zvezi s tem, v skladu s členom 264 PDEU razglasi za ničen;
- v delu, v katerem Sodišče ne bo moglo meritorno odločiti, zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da bo to odločilo o ničnostni tožbi; in
- ECB naloži plačilo stroškov pritožnice in stroškov te pritožbe.

Pritožbena razloga in bistvene trditve

Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga.

Prvi pritožbeni razlog: Splošno sodišče je s tem, da je napačno štelo, da ECB v razmerju do pritožnice nima več pristojnosti, ker je bilo tej odvzeto dovoljenje, napačno razlagalo določbe Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013. (¹)